

תפ"ח 40527/04/15 - מדינת ישראל נגד נתנאל ניאזוב, ישראל בורוכוב - זוכה, אדוארד חיימוב - זוכה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 40527-04-15 מדינת ישראל נ' ניאזוב(עצור
בפיקוח) ואח'

בפני	כבוד הסגן נשיאה נ' זלוצ'ובר
	כבוד השופטת י' רז-לוי
	כבוד השופט ש' פרידלנדר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד בלנרו
	נגד
	1. נתנאל ניאזוב
	ע"י ב"כ עו"ד מיטל וקנין- קורקוס
הנאשמים	2. ישראל בורוכוב - זוכה
	3. אדוארד חיימוב - זוכה

גזר דין

(בעניינו של נאשם 1)

ניתן לפרסם את גזר הדין, כאשר חל איסור פרסום ביחס לכל פרט מזהה בנוגע למתלוננת, לרבות שמה, מקום מגוריה, מקום עבודתה או כל פרט אחר שעלול להביא לזיהויה של המתלוננת.

השופטת י. רז-לוי

1. נאשם 1 (להלן: "הנאשם") הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של אינוס - עבירה לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); שוד בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק; וכליאת שווא - עבירה לפי סעיף 377 לחוק.

לנאשמים 2 ו-3 יוחסו עבירות של שוד בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק, וכליאת שווא - עבירה לפי סעיף 377 לחוק מהן זוכו מחמת הספק.

2. בהתאם להכרעת הדין ביום 18.4.2015 סמוך לשעה 05:15 לפנות בוקר, התקשר הנאשם אל המתלוננת והזמין אותה לחדר במלון בעיר בדרום, כנערת ליווי. לאחר שהנוכחים בחדר סירבו להצעתה של המתלוננת לקיים עבורם מופע חשפנות, דרשה המתלוננת שישלמו עבורה את דמי המונית כדי שתעזוב.

בעקבות זאת פנה הנאשם אל המתלוננת והציע לה להתלוות אליו אל חדר השירותים, על מנת שתספק לו שירותי מין בתמורה ל- 250 ₪ והמתלוננת הסכימה. השניים נכנסו יחד לחדר השירותים לאחר שהנאשם מסר לה את התשלום האמור והמתלוננת הניחה את הכסף בתיקה.

3. הנאשם נעל את הדלת, והחל לקיים יחסי מין עם המתלוננת. במהלך קיום יחסי המין, הושיט הנאשם את ידו לתיקה של המתלוננת ונטל משם את האתנן אותו שילם לה קודם לכן. המתלוננת הבחינה במעשיו של הנאשם, הרחיקה אותו ממנה, לקחה את הכסף חזרה, צעקה עליו והודיעה לו כי יחסי המין הסתיימו וביקשה לצאת מחדר השירותים הנעול. הנאשם סירב, דרש מהמתלוננת לשתוק, כופף את המתלוננת על הכיור, כשהוא דוחף אותה בידו ומונע ממנה להתרומם, והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה של המתלוננת. המתלוננת צעקה "הצילו" וביקשה מהנאשם להפסיק את המעשים, אולם הנאשם המשיך להחדיר את איבר מינו לאיבר מינה של המתלוננת מספר פעמים. לבסוף הצליחה המתלוננת להיחלץ מאחיזתו של הנאשם, פתחה את דלת חדר השירותים הנעולה ויצאה חזרה לחדר.

4. המתלוננת ניגשה לדלת היציאה מהחדר והחלה לפתוח אותה, אולם הנאשם ואנשים נוספים (נאשמים 2-3 כאמור זוכו מחמת הספק שכן לא הוכח מי מתוך הנוכחים הנוספים בחדר נטל חלק במעשה) מנעו מהמתלוננת לצאת מן החדר, והכו אותה נמרצות בראשה ובחלקים נוספים מגופה. המתלוננת נפלה על הרצפה במהלך המכות. תוך כדי הפעלת האלימות כלפי המתלוננת, דרש הנאשם ומעורבים נוספים שתחזיר לנאשם את הכסף שקיבלה ממנו.

5. בשל חששה של המתלוננת והמכות שהמשיכו להכותה, הוציאה המתלוננת מתיקה, כשהיא על הרצפה, שטרות בסך כולל של 250 ₪ ומסרה אותם לנאשם. הנאשם ומעורבים נוספים המשיכו להכות את המתלוננת, ואחד מהם דרש ממנה להוציא את כל הכסף שיש ברשותה. בשל חששה מהם ובשל המכות הוציאה המתלוננת שטרות בסכום נוסף של 400 ₪ וזרקה אותם בחדר.

6. סמוך לאחר מכן, הצליחה המתלוננת להיחלץ מידיהם, פתחה את הדלת וברחה מהחדר כשהנאשם ויתר הנוכחים בחדר יוצאים אחריה. בשל מעשים אלו נגרמו למתלוננת חבלות ושטפי דם ברגל ימין ובידה בצד ימין.

תסקיר שירות המבחן

7. מן התסקיר עולה כי לנאשם נסיבות אישיות ומשפחתיות קשות. הנאשם גדל במסגרת משפחתית אשר לאורך ילדותו התקשתה לספק את צרכיו, נעדרת דמות הורית נוכחת ומכילה כאשר אימו אובחנה כסובלת ממחלת נפש, ואביו סבל מהתמכרות לאלכוהול ועל כן כבר בגיל 3 הוצא לראשונה למסגרת חוץ ביתית בצו בית משפט. על רקע חסכים רגשיים החל להשתמש בחומרים ממכרים וחבר לחברה שולית בהיותו מושפע ממנה. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם הינו בעל קושי ניכר להביע אמפתיה כלפי האחר והוא בעל קיווי אישיות נרקיסטיים ואנטי-סוציאליים. חיו התאפיינו בקושי לציית לחוקים ולהשתלב במסגרות נורמטיביות של חינוך ותעסוקה.

עוד ציינה קצינת המבחן, כי הנאשם בעל דימוי עצמי וגברי נמוכים ומחזיק בעמדות מעוותות כלפי נשים. להערכת שירות המבחן במצבים מורכבים הוא נוטה לפעול בתוקפנות ובאימפולסיביות, דפוס אשר בא לידי ביטוי בעברו הפלילי ובהתייחסותו לקצינת המבחן. הנאשם מחזיק בעמדות קורבניות ביחס למצבו היום, מתקשה לקחת

אחריות על התנהגותו ועל השימוש בחומרים ממכרים.

קצינת המבחן סבורה, כי קיימים גורמי סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות בעתיד. בכלל זה מנתה את קווי אישיותו האנטי סוציאליים של הנאשם והעדר ראיית האחר; נטייתו לפעול באופן אימפולסיבי והקושי לשלוט בדחפיו ותגובותיו; מעורבותו בקרב חברה שולית; אי יציבות תעסוקתית; היעדר גורמי תמיכה בחייו; השימוש בחומרים ממכרים; היעדר יכולת לראות את צרכי האחר; גישתו הבלתי מחייבת כלפי החוק ועמדותיו כלפי החוק; יחסי חוסר אמון עם גורמי סמכות (כאשר צוינה בתסקיר התייחסותו התוקפנית והבוטה אף כלפי קצינת המבחן בשני המפגשים שערכה עמו); ושלילת קשיים בהתנהגותו, תוך הבעת עמדה קורבנית.

בשל קשיים וכשלים בהתנהגותו ובאישיותו, התנהלותו במהלך חייו והקושי שלו להודות במיוחס לו ואי לקיחת אחריות, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

הערכת מסוכנות

8. מהערכת המסוכנות עולה, כי מסוכנותו המינית של הנאשם גבוהה וכי קיים סיכון גבוה למעורבות בפלילים בכלל. להתרשמות מעריכת המסוכנות, לנאשם קווי אישיות המאופיינים באימפולסיות וקושי בשליטה בדחפים, וכן מיקוד רב בצרכיו. מבחינת הגורמים הסטאטיים צוין, כי הנאשם פגע מבחינה מגדרית בקורבן שהוא אישה, וכן היות הנאשם נעדר עבר פלילי בתחום עבירות מין. גורמים אלו אינם מפחיתים או מעלים את המסוכנות המינית. עם זאת, ישנם גורמים נוספים אשר קשורים למסוכנות גבוהה - העובדה שהנאשם הינו גבר צעיר בן 24, שמעולם לא קיים קשר זוגי הכולל ניהול משק בית משותף; הנאשם לא שמר על רצף תעסוקתי; לנאשם עבר פלילי של עבירות אלימות; הפגיעה היא בקורבן זר שאינו בן משפחה; ביצוע את העבירה תחת השפעת אלכוהול (וייתכן שגם סמים); והעובדה כי במקביל לעבירת המין הורשע גם בעבירת אלימות.

9. מבחינת הפקטורים דינאמיים צוין כי לנאשם קווי אישיות אנטי-סוציאליים; הוא בעל רקע התמכרות לסוגים שונים של אלכוהול וסמים; הנאשם אף מחזיק בעמדה קורבנית אשר מהווה גורם לסיכון מאחר והיא מקשה עליו לראות את האחר ואת צרכיו, והוא מחזיק בתפיסה כי בשל היותו קורבן הוא יכול ליהנות ממשו גם אם זה במחיר פגיעה באחר. גורמים דינאמיים נוספים שהוצגו הם אי לקיחת אחריות על ידי הנאשם על עבירת המין שביצע והרקע לביצועה. עוד צוין כי הנאשם חסר מקורות תמיכה, חסר תעסוקה, וחסר מוטיבציה להשתלבות במסגרות שיקומיות, מפגין גם חוסר אמון ומתקשה ביצירת קשר עם דמויות סמכות וטיפול וכי אף השימוש בשמים ובאלכוהול, אורח החיים הלא יציב ומעורבות בחברה שולית, הינם גורמים המגבירים מסוכנות, ולאור כל אלה רמת המסוכנות המינית גבוהה.

תסקיר נפגעת עבירה

10. מתסקיר נפגעת העבירה שהוגש עולה תמונה עגומה וקשה ביחס למצבה של המתלוננת כיום, אם כי צוין כי אין לשייך לפגיעתו של הנאשם, את תמונת הנזק בכללותה, אשר מורכבת משורה של קשיים ונזקים במהלך חייה. עם זאת פגיעתו של הנאשם שחזרה והעמיקה את מצוקתה. צוין כי אחד מתחומי הנזק המשמעותיים שנגרמו לה, קשור בניצול של הנאשם את המועדות שלה לפגיעה, בשל מצבה עוד קודם לכן. צוין כי המתלוננת סובלת מהפרעה פוסט-טראומטית מורחבת הקשורה למצבה בכלל בכל תהליך התפתחותה והתבגרותה ותחום העיסוק שלה, מאפייני חייה ותפקודה. המתלוננת ציינה כי התנהגותו

האלימה של הנאשם שהשפיל אותה והטיל עליה אימה, גרמה לה לתחושה קשה שהיא יכולה לסיים את חייה באירוע נשוא כתב האישום. חייה של המתלוננת היו רצופים מצבים טראומטיים, עוד החל מילדותה כאשר חשה חוסר בטחון קיומי, תוך שהיא נחשפה למציאות של הזנחה ופגיעות מיניות, לרוב מאנשים מוכרים במשפחה. אלו הפכו לחלק מזהותה ונוגעים לתפיסה העצמית שלה כלא חשובה ומותרת לניצול ופגיעה, כאשר הגבולות נפרצים וכשהעיסוק בתעשיית המין הוא מעין חידוש של הקורבנות בשל טראומה קשה ומתמשכת. אלו היו קיימים אצלה עוד קודם הפגיעה נשוא תיק זה, אלא שעד לאותה פגיעה הצליחה להרחיק עצמה במובנים מסוימים מחומרים אלו ולבנות עולם ושגרת חיים עם אשליה של חוזק וכוח, ולאחר הפגיעה התרסקה אותה אשליה ואיתה שאריות הדימוי העצמי שלה, שכן הפגיעה של הנאשם ניפצה עבורה את מה שחשבה שהשיגה בניסיון לארגן את חייה. עוד עולה מן התסקיר כי חרדת המוות כיום מציאותית יותר אצלה, אך בשל היותה בתוך מעגל של ניתוק כדי לא לחוות את הטראומה, אינה נותנת ביטוי לפגיעה ולנזק. בתסקיר פורט אף אירוע קשה וטראגי ביותר שקרה לאחרונה ובעקבותיו חוותה אבל וייאוש קשים (הכל כמתואר בתחילת עמ' 2 לתסקיר), וכי המתלוננת כבר סבלה בעבר מתסמיני דכאון וטראומה, והתמכרות לסמים.

נוכח הנזקים והחשיבות של הכרה בנזק שנגרם למתלוננת מומלץ שיוטל על הנאשם בנוסף גם פיצוי משמעותי.

טיעוני המאשימה לעונש

11. המאשימה ציינה כי את עבירת האינוס הנאשם ביצע לבדו. באשר לעבירת השוד וכליאת שווא הנאשם אומנם לא ביצע אותן לבדו אך היה הדומיננטי שבחבורה, כאשר הוא החל לנהוג כלפי המתלוננת ב אלימות עוד בשירותים וניסה לקחת לה את האתנן ולאחר מכן הצטרפו אליו האחרים בחדר. הנאשם גרם למתלוננת לחבלות פיזיות ולנזק נפשי כפי שמפורט בתסקיר נפגעת העבירה.

ביחס לעבירת האינוס טענה ב"כ המאשימה, כי הנאשם פגע במעשיו עת אנס את המתלוננת בזכות של המתלוננת לאוטונומיה על גופה, בפרטיותה וצניעותה, הזכות לכבוד של המתלוננת, חירותה ושמירה על שלווה נפשית. עבירת האינוס היא עבירה חמורה המטילה צל כבד על נפשו של נפגע העבירה בייחוד במקרה זה כאשר לאינוס מצטרפת כליאת שווא ושוד. ערך נוסף הראוי להגנה, לטענת המאשימה, הינו שלמות גופן של אלו העוסקות בזנות לפרנסתן.

ביחס לעבירת השוד נטען, כי הנאשם פגע בקניינה של המתלוננת בביצוע עבירה זו ובחירותה, בריאותה ושלמות גופה. היא הדגישה, כי מעשיו של הנאשם חמורים ויש להשית עליו ענישה מרתיעה בהתאם. על כן מבקשת המאשימה כי יושת על הנאשם עונש שבין 11 ל- 15 שנות מאסר בפועל.

עוד ציינה כי במקרה זה יש למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם וזאת תוך התחשבות בכך שלנאשם עבר פלילי בעבירות אלימות ורכוש; היעדר אופק טיפולי ושיקומי בעניינו כאשר עונש משמעותי יחדד את אחריותו; ומסוכנותו של הנאשם גבוהה. מנתון זה עולה גם השיקול של הגנה על שלום הציבור המצדיק חריגה מן המתחם אם כי במקרה זה המאשימה רק מבקשת כי ייגזר עונש ברף הגבוה של המתחם. כמו כן, לנאשם מאסר מותנה בן 4 חודשים התלוי ועומד לאחר שהורשע בעבירות של תקיפה ואיומים (ת"פ 4714-06-12), אשר לעמדת המאשימה יש להפעילו במצטבר לעונש שיוטל. לנאשם הרשעה נוספת מ- 4/2014 בגין הפרעה לעובד ציבור; הרשעה בגין עבירת איומים מ- 10/2013 והרשעה עוד מבית משפט לנוער, משנת 2010, בעבירה של

ניסיון גניבה.

טיעוני הנאשם לעונש

12. ב"כ הנאשם טענה, כי ישנם שיקולים לקולא ביחס לנסיבות האירוע ולנסיבותיו של הנאשם. הודגש כי אין המדובר בנסיבות רגילות של עבירת אינוס, שכן מדובר בנערת ליווי אשר הגיעה אל המקום לפרנסתה ונכנסה עם הנאשם מרצונה אל חדר השירותים לקיים יחסי מין ולכן מדובר ביחסי מין שהחלו בהסכמה אשר נמשכו בניגוד לרצונה. היא הוסיפה כי אין המדובר באירוע שתוכנן מראש. ביחס למעשי ההמשך שלאחר האינוס טוענת ב"כ הנאשם, כי חלקו של הנאשם לא היה העיקרי שכן מי שהחל בכך היו הנותרים מחוץ לחדר ורק לאחר מכן הצטרף אליהם הנאשם. כמו כן טוענת ב"כ הנאשם כי יש לקבוע למכלול האירוע מתחם אחד.

13. ביחס לתסקיר ולהערכת המסוכנות של הנאשם הדגישה באת כוחו, כי מדובר במי שנסיבות חייו לא פשוטות - הוא הוצא מביתו בגיל 3 והועבר ממסגרת למסגרת לאור הבעיות הקשות של הוריו ומשפחתו כפי שצוין בתסקיר. הנאשם היה עצור למשך תקופה ארוכה מאחר ולא נמצאה לו חלופה מתאימה וכיום הוא נמצא אצל אביו במעצר בית מזה 12 חודשים בתנאים לא פשוטים ועל אף הקושי לא הייתה לו כל הפרה.

14. רישומו הפלילי של הנאשם אינו כבד כלל שכן לנאשם שלוש הרשעות ללא גוון של עבירות מין ואף היה ניתן לצפות בשל נסיבות חייו כי מצבו יהיה גרוע עוד יותר. היא הוסיפה כי הנאשם אובחן כבעל לקויות שונות ומעולם לא טופל. אשר להערכת המסוכנות לפיה הסיכון לעבריינות גבוה ציינה כי בפועל הנאשם מצוי במעצר בית זמן רב ואף היו לו חלונות להתאווירות והוא לא ביצע כל עבירה. אשר לרצף התעסוקתי ציינה כי קודם ביצוע העבירה הנאשם החזיק למשך תקופה בעבודה באולם אירועים. היא הוסיפה כי הנאשם מעונין לעבור גמילה מסמים ואלכוהול אך לא נמצא מקום מתאים לו בשל עבירת המין.

אשר לכך שצוין בהערכת המסוכנות כי העדר ניהול משק בית משותף מהווה כגורם סיכון ציינה כי מדובר בבחור צעיר אשר מגיל 22 נמצא במעצר ולכן בעייתי לפרש כך נתון זה. בייחוד כאשר כיום יש לו בת זוג. ביחס למאסר מותנה ציינה כי מדובר בפסק דין שהוגש לגביו ערעור בבית המשפט המחוזי ולכן מדובר בפסק דין שאינו חלוט. בכל מקרה אם יוחלט להפעיל את המאסר על תנאי, היא עותרת שיופעל בחופף למאסר שיוטל לאור הזמן הרב שחלף.

ביחס לתסקיר הנפגעת צוין כי מדובר בנסיבות חיים קשות של המתלוננת כאשר הנזק שגרם הנאשם אינו משמעותי.

נוכח האמור לעיל סבורה ב"כ הנאשם כי המתחם ההולם הינו בין 15 ל-23 חודשי מאסר כאשר היא מבקשת שעונשו של הנאשם יגזר ברף הנמוך של המתחם נוכח נסיבות חייו הקשות.

15. הנאשם בעצמו ציין "מבחינתי בית המשפט עשה טעות. אני שנתיים סובל. אני הולך עם זה עד הסוף. תודה רבה לכם".

דין והכרעה

16. מעשיו של הנאשם החלו באינוס המתלוננת לאחר שהבחינה כי הנאשם לקח מתיקה את האתנן ועל כן

סירבה להמשיך לקיים עימו יחסי מין, ונמשכו בשוד אלים אל מחוץ לחדר תוך כליאתה של המתלוננת ומניעת יציאתה עד שנלקח ממנה כל כספה. המדובר במעשים חמורים וברוטליים המבטאים את יחסו הקשה של הנאשם אל המתלוננת, תוך החפצתה, זלזול בגופה ובכבודה.

17. עיסוקה של המתלוננת במתן שירותי מין מלמד על כך שהיא שייכת לקבוצה מוחלשת בחברה ומהווה קורבן נוח לניצול ופגיעה. על כן, בית המשפט מחויב להגן על נשים במצבה של המתלוננת ולהוקיע ביצוע עבירות כלפיהן ללא קשר לעיסוקן.

"בהקשר זה יש להזכיר, את חשיבות ההגנה על נשים כדוגמת המתלוננת - הנמצאות בשולי החברה ומהוות "טרף קל" לעבירות מהסוג בהן הורשע המערער. יפים, לעניין זה, הדברים שנאמרו ב-ע"פ 1641/94 אסולין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפיסקה 5 (01.12.1994):

"פרוצה העומדת על אם הדרך אינה הפקר, זכאית היא להגנה על חירותה ועל כבודה [...] לפיכך מי שמבצע מעשה אונס בפרוצה, ראוי לעונש ההולם את חומרת העבירה, ללא כל קשר עם עיסוקה".

[ע"פ 1630/15 מרואן אבו גיליון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.03.2016)].

קביעת מתחם העונש ההולם

18. תיקון 113 הנוגע להבניית הענישה קובע כי מתחם העונש ההולם יקבע על פי העיקרון המנחה ולשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

19. מעשיו של הנאשם התאפיינו באכזריות, בחוסר כבוד ואמפתיה אל המתלוננת. הנאשם ניצל את היותה של המתלוננת מוחלשת ואת העובדה שהיא עמדה בבדידותה אל מול מספר גברים שהיו עמו בחדר. הנאשם הוסיף חטא על פשע כאשר במהלך צריכת שירותי מין ניסה לקחת את האתנן שנתן למתלוננת תמורת שירות המין וכאשר המתלוננת התנגדה להמשך ביצוע המעשים הנאשם אנס אותה בכוח תוך התעלמות מרצונה ומהתנגדותה. הנאשם ניצל את הכוח הפיזי שלו ושל החבורה שהייתה איתו וגבתה אותו והכל כדי לפגוע בגופה וברוחה של המתלוננת, ולא הסתפק בכך אלא אף שדד אותה באיומים ובאלימות, כשהוא מרוקן אותה מכספה באלימות ובאכזריות, תוך מניעת יציאתה וכליאתה של המתלוננת בחדר. יודגש כי את מעשי אלימות אלה, וכן השוד וכליאת המתלוננת, ביצע הנאשם כחלק מן החבורה ועל כן חומרתם רבה, הן מבחינת הנזק הפיזי שהסבו למתלוננת והן מבחינת הפחד והחרדה שחשה המתלוננת עת היא נאלצה להתמודד מול כולם לבדה. בהקשר זה יוער, כי נאשמים 2-3 זוכו בשל קושי בזיהוי, משמע לא הוכח מעבר לספק סביר מי בדיוק משאר הנוכחים בחדר הוא שהיכה את המתלוננת ושדד אותה. שכן לא שוכנענו כי הוכח כנדרש שדווקא נאשמים 2 ו 3 (ולא שני הנוכחים הנוספים בחדר שלא הואשמו כלל) הם שביצעו את המעשים. עם זאת הוכח בבירור, כי חלק מן הנוכחים בחדר ביצעו את מעשי האלימות והשוד כלפי המתלוננת, בצוותא חדא עם הנאשם.

20. יש ליתן את הדעת אף לנזק אשר נגרם למתלוננת כפי שעולה מן התסקיר שהוגש בעניינה. וזאת על אף ש"מילים לא יוכלו לתאר את עוצמת הפגיעות שמסבות עבירות אלו לקורבן, המתבטאות הן בפגיעה בגופה, הן בהותרת צלקת בנפשה והן ברמיסת בכבודה ושליטת אישיותה" [ע"פ 764/12

מדינת ישראל נ' ברהאן גרמסין (פורסם בנבו, 23.06.2013).

21. בשל נסיבות חייה הקשים, חלק מבעיותיה של המתלוננת נוצר, כנראה, בטרם פגשה בנאשם. עם זאת אין להקל ראש בפגיעתו של הנאשם בה, אשר החמירה את מצבה ואף הייתה קשה יותר דווקא בשל מצבה. בתסקיר הנפגע שהוגש בעניינה ברור גודל הפגיעה בה, כאשר כפי שצוין בתסקיר הנפגע, הנאשם למעשה ניפץ את אשלייתה כי הצליחה לארגן את חייה בצורה מסוימת ולשלוט בהם, למרות עיסוקה במתן שירות מין. שרידי השליטה שהמתלוננת סברה שהיא הותירה בידיה בניהול חייה, התפוררו לאחר הפגיעה, ובשל הפגיעה ולאחריה התקשתה להתאושש ולהתמודד עם נסיבות חייה.

22. אשר לערכים שנפגעו מביצוע העבירות, הרי שהנאשם במעשיו פגע באוטונומיה של המתלוננת על גופה, בכבודה, בפרטיותה וחירותה להחליט על גופה. הנאשם פגע בתחושת הביטחון של המתלוננת וכפי שעולה מן התסקיר אף ביכולת השליטה שלה על חייה והיכולת שלה לארגן אותם.

העובדה שעיסוקה של המתלוננת היה במתן שירותי מין, אין בה כדי לגרוע כהוא זה מהאמור: **"לכל אישה זכות על גופה. זכות לכבוד. זכות לחירות. אין לאף אחד את הזכות ליטול כל אלה ממנה"** (ע"פ 3372/11 קצב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 410 (10.11.2011)).

עוד נפסק כי: **"המערערים עשו במתלוננת כרצונם, מתוך מחשבה שבהיותה זונה ונרקומנית גופה הוא הפקר וממילא אף לא אחד יאמין לגירסתה. אלא שתפיסה זו היא תפיסה מעוותת שנדחתה והוקעה על-ידי בתי-המשפט. גופה של פרוצה אינו הפקר. גם לה יש זכות כאדם, שלא ייעשו בה מעשים מיניים ללא הסכמתה. גם היא זכאית לסרב ליחסים מיניים"** (ראה ע"פ 8523/99 יורי דורוב נ' מדינת ישראל, נד(4) 837 (2000)).

יתרה מכך, אנו כחברה מצווים להגן על בני אדם מוחלשים, העלולים להפוך לטרף קל לניצול ולפגיעה, ובכלל זה על אלו העוסקות במתן שירותי מין, המצויות בדרך כלל בשוליה של החברה:

"...שעה שעסקינן בפגיעה במתלוננת חסרת ישע, שעיסוקה ונסיבותיה חושפים אותה מטבעם תדיר לפגיעת הזולת, על בית המשפט ליתן יד להגנתה." [ע"פ 3219/09 פיראס חביבי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 07.07.2009)].

23. באשר למדינות הענישה הנהוגה בעבירות מין כבר נפסק, כי: **"בעבירות אינוס, כמו גם בעבירות של מעשים מגונים, קיים מנעד רחב של עונשים, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ולנסיבות האישיות של המבצע"** (ע"פ 4502/16 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.02.2017)).

להלן סקירה של פסיקת בית המשפט הרלוונטית לענייננו:

א. ע"פ 1630/15 מרואן אבו גיליון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.3.2016) - בית המשפט העליון העמיד את עונשו של המערער על 9 שנים לאחר שהורשע במסגרת הסדר טיעון במעשה סדום, מעשה מגונה ותקיפה הגורמת לחבלה של ממש. המערער סיכם עם המתלוננת כי היא תעניק לו שירותי מין בדירתו למרות שלא היה לו את הסכום שנקבע כי ישולם לה. לאחר שעלו לדירה המתלוננת דרשה תחילה את הסכום עליו סוכם, הם החלו להתווכח. לאחר שסירבה זרק אותה על מזרון, הפשיט אותה בכוח, היכה אותה וחנק אותה, וכך גרם למתלוננת לבצע בו מין אוראלי בכוח. לאחר מכן הורה למתלוננת לשכב

עמוד 7

ובשל החשש ממנו הסכימה המתלוננת והמערער החדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המתלוננת. יצוין כי העונש שהושת בפסק דין זה הינו במסגרת הסדר טיעון לאחר שהמערער הודה במעשיו ונטל אחריות.

ב. ע"פ 8031/13 **דימיטרי שדרין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.7.2015) - בין המתלוננת למערער היו קשרי חברות והם בילו באותו ערב יחד עם חברים במועדון ובדירתה של המתלוננת ושתו אלכוהול. לאחר שיתר החברים הלכו ורק המערער והמתלוננת נותרו בדירתה זרק אותה המערער על מיטתה, החדיר את איבר מינו לפיה של המתלוננת בכוח ולאחר מכן החדיר את איבר מינו לאיבר מינה המערער ואף איים עליה שייפגע בה. המערער נהג בה באלימות וגרם לה לשיטפי דם. לאחר מכן עזב את הדירה ושבר את זכוכית דלת הבניין. הוא הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות אינוס, מעשה סדום, איומים והיזק בזדון. בית המשפט העליון העמיד את עונשו על 7 שנות מאסר בפועל.

ג. ע"פ 3011/13 **סעאידה קאסם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 05.02.2015) - מדובר במקרה חמור בו שני נאשמים חברו יחד וביצעו עבירות מין קשות של אינוס ומעשה סדום, חטיפה לשם ביצוע עבירות מין, גניבה, חבלה במזיד (וכן שימוש ברכב ללא רישיון ונהיגה ללא רישיון) בשתי נערות ליווי ביער. הנאשמים לא אפשרו למתלוננות לברוח וביצעו בהן את עבירות המין כאשר לאחר מכן גנבו מאחת המתלוננות את תכשיטיה וטלפונים. בית המשפט המחוזי השית על נאשם אחד 15 שנות מאסר בשל כך שחלקו היה גדול יותר ועל האחר אשר היה כבן 18 הוטלו 8.5 שנות מאסר (לאחר הודאתם במסגרת הסדר טיעון). בית המשפט העליון הפחית את עונשו של האחד והעמידו על 13 שנים והגדיל את עונשו של האחר והעמידו על 10 שנים. נציין כי המעשים בתיק זה חמורים ביחס לאלו שבענייננו, הן בכל הנוגע למעשים המיניים והן במידת האלימות והעובדה ששם המדובר היה גם בהרשעה בעבירה של חטיפה.

ד. תפ"ח (מחוזי ת"א) 35796-09-10 **מדינת ישראל נ' ברהאן גרמסיון** (פורסם בנבו, 23.11.2011) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות באינוס של נערת ליווי לאחר שצרף שירותי מין למשך חצי שעה ובתום הזמן ביקש להמשיך, אך המתלוננת סירבה. הנאשם המשיך במעשיו ואנס אותה באלימות עד הגעתם של שוטרים למקום. הנאשם הורשע במקרה נוסף של ניסיון אינוס של בחורה צעירה אשר חיכתה מחוץ למועדון הנאשם גרר אותה וניסה לאנוס אותה ברחוב. על נאשם זה הוטלו 7 שנות מאסר בפועל.

ה. ע"פ 8523/99 **יורי דורוב נ' מדינת ישראל**, נד(4) 837 (2000) - באותו עניין הורשעו שני נאשמים בעבירות של אינוס, מעשה סדום, איומים, כליאת שווא ושיבוש הליכי משפט לאחר שהזמינו נערת ליווי אשר לאחד מהם הייתה היכרות מוקדמת עמה לביתו שם ביצע בה את עבירות המין בניגוד לרצונה לאחר מכן חברו ביצע בה אינוס ומעשה סדום לאחר שהציע לה לקיים עימה יחסי מין בתשלום והיא סירבה. בית המשפט השית עליהם עונש מאסר של 5 שנים לאחר ניהול הוכחות ובית המשפט העליון דחה את ערעורם, אף בכל הנוגע לעונש וציין כי העונש אינו חמור.

ו. אשר לעבירת שוד - בע"פ 3683/12 **אגוקו צגוקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.12.2012), המערער הורשע בעבירת שוד לאחר ניהול הוכחות לאחר שתקף מתלוננת העוסקת במתן שירותי מין באמצעות חפץ חד ונטל ממנה סכום של 500 ₪. לאחר זמן מה נתקלה בו שוב כאשר קילל אותה וזרק לעברה חפצים והיא ריססה אותה בגז פלפל. בית המשפט העמיד את עונשו על 32 חודשי מאסר.

24. בענייננו אף שהנאשם הורשע במספר עבירות, הרי יש לבחון אם המדובר באירוע אחד, זאת בהתאם

לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין הקובע כי "הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע". במקרה דנא מאחר ומדובר באירוע אחד בו עבר הנאשם מספר עבירות ייקבע מתחם אחד לכלל העבירות.

25. כמו כן, בטרם יקבע מתחם העונש יש ליתן את הדעת לכך שבגין העבירות בהן הורשע הנאשם קבע המחוקק עונש מזערי אשר: "לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו" (סעיף 355 לחוק העונשין).

במקרה זה העבירה החמורה ביותר בה הנאשם הורשע היא עבירת האינוס שהעונש המינימאלי בצידה הינו 5 שנות מאסר (שכן העונש המירבי בגין עבירה זו הוא 20 שנות מאסר). בתיקון 113 לחוק העונשין לא נקבע היחס שבין העונש המזערי לקביעת המתחם עם זאת צוין כי הוא בעל השפעה על מתחם העונש ההולם:

"בית משפט זה עמד בעבר על כך שעונש המינימום הוא בבחינת אינדיקציה לחומרה שמיוחסת לעבירה ולמידת הפגיעה בערכים המוגנים מחמת ביצועה, ומשכך, ראוי שתהיה לו השפעה גם על מתחם העונש ההולם" [ע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 03.12.2015), פסקה 31-32].

26. לאור כל המקובץ, ולאחר ששקלנו את מכלול נסיבותיו של המקרה שבפנינו, ובהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מצאנו כי מתחם העונש ההולם הינו בין 5 שנות מאסר ל- 9 שנות מאסר.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם

27. בגזירת עונשו של הנאשם יש להתחשב בנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה. הנאשם שבפנינו בן 24 רווק, מצוי במעצר בית בפיקוח אלקטרוני מזה שנה כאשר קודם לכן שהה במעצר למשך כאחד עשר חודשים.

28. בהקשר זה התחשבנו לקולא בנסיבות חייו הקשות של הנאשם כעולה מן התסקיר, העובדה שהוצא למסגרות חוץ ביתיות עוד בגיל 3, שהה במשך כל שנות ילדותו במסגרות שונות, ולמעשה מעולם לא הייתה לו מסגרת משפחתית משמעותית, או דמות תומכת להציב לו גבולות או להנחילים.

29. בגזירת העונש שקלנו אף את הרתעתו האישית של הנאשם ואת הערך של ההגנה על שלום הציבור. שכן כפי שעולה מהערכת המסוכנות ומן התסקיר שנערך לנאשם - מסוכנותו המינית של הנאשם גבוהה, הוא חסר אמפתיה לאחר או לראיית הפגיעה בקרבן, דבר המעצים את החשש להישנות פגיעה וביצוע עבירות; וכן קיים סיכוי גבוה כי בעתיד יסתבך שוב בפלילים. עם זאת לא סברנו כי בשל כך יש לסטות ממתחם העונש ההולם.

30. נדגיש כי בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין - כפירתו של הנאשם והעובדה שניהל הוכחות לא תשמש לחובתו בגזירת הדין ולכן עניין זה לא ייזקף לחובתו. עם זאת, אין הוא זכאי להתחשבות כמי שהודה בתחילת המשפט, הביע חרטה וחסך זמן שיפוטי יקר ועוגמת נפש רבה מן המתלוננת, אשר העידה בבית המשפט ועמדה בחקירה נגדית קשה (ראו: ע"פ 7211/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.12.2015)).

בית המשפט העליון אף התייחס לאחרונה לשיקול זה במסגרת השיקולים לקביעת העונש הראוי בתוך המתחם בע"פ 1183/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.2.2017):

"המערער כפר בכל האישומים שיוחסו לו וניהל הליך ההוכחות מלא וארוך, בו נאלצה המתלוננת להעיד ולתאר בהרחבה את כל אשר ביצע בה המערער וחברו סשה "הזקן".... המערער לא קיבל אחריות למעשיו, לא גילה בשום שלב של המשפט כל אמפטיה כלפי המתלוננת, לא הביע כל חרטה וצער או סליחה (כפי שעשה חברו סשה) וניהל את משפטו מא' ועד ת', ללא כל התחשבות במתלוננת, בכך שאילץ אותה לעמוד על דוכן העדים, להעיד ולתאר על כל מעלליו הקשים בה. לכל הפחות, יכול היה המערער להביע בפני המתלוננת חרטה על מעשיו".

31. כמו כן כפי שצוין, אין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם בפלילים, כאשר לנאשם הרשעה קודמת בעבירות של תקיפה סתם ואיומים בגינה הושת עליו בשנת 2015 מאסר מותנה בן ארבעה חודשים, וכן הרשעות בעבירות של הפרעה לעובד ציבור ואיומים (בשנים 2012-2013) ובעבירת רכוש עוד בבית משפט לנוער

32. נוכח כל המקובץ, לאחר ששקלנו את טיעוני הצדדים, את מכלול נסיבות העניין ואת השיקולים לקולא ולחומרא, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 7 שנים בניכוי ימי מעצרו מיום 18.4.2015 עד 21.1.2016.

ב. מופעל בזאת מאסר מותנה בן ארבעה חודשים מת.פ 4714-06-12 של בית משפט שלום ברמלה, כאשר המאסר המותנה יופעל במצטבר למאסר שהושת בסעיף א לעיל, כך שסך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר של 7 שנים וארבעה חודשים בניכוי ימי מעצרו.

ג. מאסר מותנה של 18 חודשים והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע או כל עבירה מין שהיא פשע.

ד. פיצוי למתלוננת בסך של 70,000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח אדר תשע"ז, 16 מרץ 2017, במעמד הצדדים.

שלמה פרידלנדר, שופט

יעל רז לוי, שופטת

נתן זלוצובר, שופט אב"ד
סגן הנשיאה